

2 straipsnis. Mokesčių administratoriaus teisės

9. Mokesčio įstatymas – Lietuvos Respublikos įstatymas, nustatantis šio Įstatymo 13 straipsnyje nurodytą mokestį, šis Įstatymas, Muitinės įstatymas, taip pat Lietuvos Respublikos tarptautinė sutartis arba Europos Sąjungos muitų teisės aktai, kurie nustato mokestį ir (arba) apibrėžia su mokesčio taikymu arba mokesčio lengvatomis susijusius klausimus.

Komentaras

1. Mokesčio įstatymo sąvoka apima:

1.1. Lietuvos Respublikos įstatymus, nustatančius MAĮ 13 straipsnyje nurodytus mokesčius (pvz. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, Akcizų įstatymas);

1.2. MAĮ;

1.3. Lietuvos Respublikos muitinės įstatymą (~~Žin., 2004, Nr. 73-2517~~);

1.4. Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, nustatančias mokestį ir (arba) apibrėžiančias su mokesčio taikymu arba mokesčio lengvatomis susijusius klausimus (pvz.: dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis);

1.5. ~~Bendrijės~~ **Sąjungos** muitų teisės aktus, nurodytus šio straipsnio 32 dalyje bei nustatančius mokestį ir (arba) apibrėžiančius su mokesčio taikymu arba mokesčio lengvatomis susijusius klausimus.

26. Mokėjimo įstaiga – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme.

Komentaras

Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatyta, kad mokėjimo įstaiga suprantama kaip juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslauga, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija.

27. Mokėjimo paslaugų teikėjas – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme.

Komentaras

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas yra bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.

Mokėjimų įstatymo 6 straipsnyje nustatyta, kad Mokėjimo paslaugų teikėjai yra: kredito įstaigos; elektroninių pinigų įstaigos; mokėjimo įstaigos; pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas; Europos Centrinis Bankas ir valstybių narių centriniai bankai, kai jie teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip pinigų ar valstybės institucijų, funkcijomis; valstybių narių valstybės, regionų ir savivaldybių institucijos, kai jos teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip valstybės, regionų ar savivaldybių institucijų, funkcijomis.

Mokėjimų įstatymo 5 straipsnis numato šias teikiamas paslaugas:

1) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;

2) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;

3) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

4) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

5) mokėjimo priemonių išleidimas ir (arba) gaunamų mokėjimų apdorojimas;

6) pinigų perlaidos;

7) mokėjimo inicijavimo paslaugos;

8) sąskaitos informacijos paslaugos.

33. Pagal šį Įstatymą Europos Sąjungos muitų teisės aktais laikomi:

1) 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl bendrojo muitų tarifo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 2 skyrius, 2 tomas, p. 382) (su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2016 m. birželio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/1047 (OL 2016 L 170, p. 36);

2) 2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1186/2009, nustatantis Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą (OL 2009 L 324, p. 23), ir jo taikymą reglamentuojantys Europos Sąjungos teisės aktai;

3) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL 2013 L 269, p. 1) (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), ir jį papildantys bei įgyvendinantys Europos Sąjungos teisės aktai;

4) tarptautiniai susitarimai, kuriuos yra sudariusi arba prie jų prisijungusi Europos Sąjunga, reglamentuojantys prekių įvežimo į Europos Sąjungos muitų teritoriją ir (arba) išvežimo iš jos tvarką bei importo ir (arba) eksporto muitų taikymo tvarką.

Komentaras

Informacija rengiama